

(สำเนา)

ข้อบังคับกระทรวงการคลัง

ว่าด้วยเงินสินบนและเงินรางวัลตามกฎหมายว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ

พ.ศ. 2546

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. 2491 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2495 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง จึงกำหนดข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินสินบนและเงินรางวัลตามกฎหมายว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ พ.ศ. 2546”

ข้อ 2 ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ในข้อบังคับนี้

“เงินค่าขายของกลาง” หมายความว่า เงินค่าขายของกลางที่ศาลสั่งให้ริบหรือเงินค่าขายของกลางที่ตกเป็นของแผ่นดิน แล้วแต่กรณี หลังหักค่าใช้จ่ายและค่าภาระทั้งปวง

“เงินค่าปรับ” หมายความว่า เงินค่าปรับที่กรมการค้าภายในได้รับจากการเปรียบเทียบคดีตามมาตรา 43 หรือเงินค่าปรับที่ได้ชำระต่อศาลตามมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ พ.ศ. 2542

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ พ.ศ. 2542

ข้อ 4 เงินค่าขายของกลางและเงินค่าปรับในคดีหรือกรณีใด ๆ อันเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ ซึ่งกรมการค้าภายในหรือสำนักงานศาลยุติธรรมจะต้องดำเนินการตามความในมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ พ.ศ. 2542 ให้อธิบดีกรมการค้าภายใน หรือเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมการค้าภายในหรือเลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม แล้วแต่กรณี ดำเนินการดังนี้

4.1 กรณีที่มีการจับกุมผู้กระทำความผิดและมีการดำเนินคดีจนกระทั่งคดีถึงที่สุดแล้ว

(1) ในกรณีที่เงินค่าขายของกลางและเงินค่าปรับ ถ้ามีผู้นำจับและผู้จับให้หักเงินค่าขายของกลางไว้จ่ายเป็นเงินสินบนแก่ผู้นำจับในอัตราร้อยละ 25 และเป็นเงินรางวัลแก่ผู้จับในอัตราร้อยละ 30 สำหรับเงินค่าขายของกลางส่วนที่เหลือและเงินค่าปรับให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

(2) ในกรณีที่มีเงินค่าขายของกลางและเงินค่าปรับ ถ้าไม่มีผู้นำจับ ให้หักเงินค่าขายของกลางไว้จ่ายเป็นเงินรางวัลแก่ผู้จับในอัตราร้อยละ 30 สำหรับเงินค่าขายของกลางส่วนที่เหลือและเงินค่าปรับให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

(3) ในกรณีที่มีเงินค่าปรับแต่อย่างเดียว ไม่มีเงินค่าขายของกลาง ถ้ามีผู้นำจับและผู้จับ ให้หักเงินค่าปรับไว้จ่ายเป็นเงินสินบนแก่ผู้นำจับในอัตราร้อยละ 25 และเป็นเงินรางวัลแก่ผู้จับในอัตราร้อยละ 30 สำหรับเงินค่าปรับส่วนที่เหลือให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

(4) ในกรณีที่มีเงินค่าปรับแต่อย่างเดียว ไม่มีเงินค่าขายของกลาง ถ้าไม่มีผู้นำจับ ให้หักเงินค่าปรับไว้จ่ายเป็นเงินรางวัลแก่ผู้จับในอัตราร้อยละ 30 สำหรับเงินค่าปรับส่วนที่เหลือให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

4.2 กรณีที่มีการจับกุมผู้กระทำความผิดและมีการเปรียบเทียบคดีโดยคณะกรรมการ

(1) ในกรณีที่มีผู้นำจับและผู้จับ ให้หักเงินค่าปรับไว้จ่ายเป็นเงินสินบนแก่ผู้นำจับและเป็นเงินรางวัลแก่ผู้จับตามอัตราที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ให้หักเป็นเงินสินบนได้ในอัตราไม่เกินร้อยละ 25 และเป็นเงินรางวัลได้ในอัตราไม่เกินร้อยละ 30 ของเงินค่าปรับ สำหรับเงินค่าปรับส่วนที่เหลือให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

(2) ในกรณีที่ไม่มีผู้นำจับ ให้หักเงินค่าปรับไว้จ่ายเป็นเงินรางวัลแก่ผู้จับตามอัตราที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ให้หักเป็นเงินรางวัลได้ในอัตราไม่เกินร้อยละ 30 ของเงินค่าปรับ สำหรับเงินค่าปรับส่วนที่เหลือให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

4.3 กรณีที่จับของกลางได้แต่ไม่ปรากฏตัวผู้กระทำความผิด

(1) ในกรณีที่มีผู้นำจับและผู้จับ ให้หักเงินค่าขายของกลางไว้จ่ายเป็นเงินสินบนแก่ผู้นำจับและเป็นเงินรางวัลแก่ผู้จับตามอัตราที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ให้หักเป็นเงินสินบนได้ในอัตราไม่เกินร้อยละ 25 และเป็นเงินรางวัลได้ในอัตราไม่เกินร้อยละ 30 ของเงินค่าขายของกลาง สำหรับเงินค่าขายของกลางส่วนที่เหลือให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

(2) ในกรณีที่ไม่มีผู้นำจับ ให้หักเงินค่าขายของกลางไว้จ่ายเป็นเงินรางวัลแก่ผู้จับตามอัตราที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ให้หักเป็นเงินรางวัลได้ในอัตราไม่เกินร้อยละ 30 ของเงินค่าขายของกลาง สำหรับเงินค่าขายของกลางส่วนที่เหลือให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

4.4 กรณีที่ผู้นำจับหรือผู้จับฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีหลายคน ให้จ่ายเงินสินบนหรือเงินรางวัลแล้วแต่กรณี แก่บุคคลในฝ่ายนั้นคนละเท่า ๆ กัน

ข้อ 5 เงินค่าขายของกลางและหรือเงินค่าปรับที่หักไว้ตามข้อ 4 ให้นำฝากกระทรวงการคลัง หรือสำนักงานคลังจังหวัด หรือธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจที่กระทรวงการคลังให้ความเห็นชอบแล้วแต่กรณี เพื่อจ่ายให้แก่ผู้นำจับและหรือผู้จับต่อไป

ข้อ 6 กรณีที่ไม่มีผู้ขอรับเงินสินบนและหรือเงินรางวัลภายในกำหนดระยะเวลา 1 ปี นับแต่วันที่คดีถึงที่สุดหรือวันที่กรณีถึงที่สุด แล้วแต่กรณี ให้นำเงินดังกล่าวส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

ข้อ 7 วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การบัญชี หรือวิธีปฏิบัติอื่นใดที่ไม่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้ถือปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ

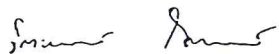
ข้อ 8 ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องปฏิบัตินอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้ขออนุมัติจากกระทรวงการคลังก่อน

ข้อ 9 ให้ปลัดกระทรวงการคลังรักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ 13 มีนาคม พ.ศ. 2546

(ลงชื่อ) สมใจนึก เองตระกูล
(นายสมใจนึก เองตระกูล)
ปลัดกระทรวงฯ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

รับรองสำเนาถูกต้อง

(น.ส.รัตนภรณ์ โตเบญจพร)

นักวิชาการคลัง 6 ว.